

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рудавіної Маргарити Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин четвертої, п'ятої статті 74 Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
16 червня 2022 року
№ 77-2(II)/2022

Справа № 3-186/2021(380/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рудавіної Маргарити Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин четвертої, п'ятої статті 74 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Рудавіна М.Д. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України

(конституційності) положень частин четвертої, п'ятої статті 74 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (далі – Закон), згідно з якими:

„4. Особи, які навчаються за державним замовленням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, у разі дострокового розірвання контракту про здобуття освіти з будь-яких підстав, крім звільнення зі служби в поліції на підставі підпунктів 2, 4 частини першої статті 77 цього Закону, а також поліцейські, звільнені зі служби в поліції протягом трьох років після закінчення вищезазначених навчальних закладів з будь-яких підстав, крім звільнення зі служби в поліції на підставі підпунктів 2, 4 частини першої статті 77 цього Закону, відшкодовують Міністерству внутрішніх справ України витрати, пов'язані з їх утриманням у вищому навчальному закладі, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат, зазначених у частині четвертій цієї статті, таке відшкодування здійснюється в судовому порядку“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Закону суперечать статтям 17, 22, 41, 43, 49, 53 Конституції України, оскільки позбавляють права власності на грошове забезпечення поліцейського; обмежують та звужують зміст і обсяг наявних конституційних прав і свобод, зокрема право власності, прав на вільний вибір місця роботи та належне і своєчасне отримання заробітної плати, своєчасне одержання винагороди за працю, безоплатне надання медичної допомоги, а також на безоплатне здобуття вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах.

До конституційної скарги долучено копії рішення Донецького окружного адміністративного суду від 12 квітня 2021 року, постанови Першого апеляційного адміністративного суду від 30 червня 2021 року, ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 серпня 2021 року.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності оспорюваних положень Закону, Рудавіна М.Д. посилається на окремі приписи Конституції України, Закону України „Про вищу освіту“, на міжнародні акти.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

2.1. Рудавіна М.Д., стверджуючи про порушення ряду приписів Конституції України, не навела аргументів, що внаслідок застосування судами саме положень частин четвертої, п'ятої статті 74 Закону було завдано шкоди її людським правам. Так, автор клопотання не довів причинно-наслідкового зв'язку між змістом оспорюваних приписів Закону, якими врегульовано підстави відшкодування витрат, пов'язаних з утриманням у вищому навчальному закладі зі специфічними умовами навчання, у тому числі й у судовому порядку, та стверджуваним порушенням його людських прав, гарантованих зазначеними ним приписами Конституції України (статті 17, 22, 41, 43, 49, 53).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Рудавіна М.Д. висловлює незгоду з механізмом відшкодування витрат, пов'язаних з утриманням курсантів у вищому навчальному закладі, який встановлений Порядком відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261, а також висловлює власне розуміння правильності застосування судами цієї постанови.

Однак питання застосування судами законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України. У своїх актах Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рудавіної Маргарити Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин четвертої, п'ятої статті 74 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**